

לונדון, 21.8.40

פוליה יקרה -

השבוע שעבר היה, נדמה לי, שבוע מפנה במלחמה זו, כשם שספלת הגרמנים במרן (צרפת) בשנת 1914 היתה אז מפנה מכריע. היטלר נחל את מפלתו הראשונה הגדולה. לפי התכניות שלו, שניהן להן הרסו רב, היה צריך "לגבור" את אנגליה ב-15 לאבגוסט. ואכן באותו שבוע חלה הסתערות מרה באויר על אנגליה. זאת הן התוכניות: החל ב-8 באבגוסט נהרסו לסעלה שבוע מאות אווירונים גרמנים, בשעה ששמות טמאטים אווירונים בריטים אבדו. ההבדל באבדות אנשים גדול עוד יותר. בהטייסים האנגלים נמלו רק כשלוש מאות, מהנאצים - כאלף וחמש מאות. אין זאת אומרת שהסכנה עברה, וצ'ירצ'יל יודע זאת יותר ממי שהוא האר, ובנאוסו הגדול אחסול לא העלים את הקשיים, אבל רוח הכטחון שפעם בדבריו הוא מיוסד לא רק על רצון אלא גם על יכולת.

כאן אפשר לראות בעליל מה גדול הכוח הכופרני ומה רב מסקלו על כף המאזנים הצבאיים. הנצחון הגדול שאנגליה נחלה בשבוע שעבר הוא קודם כל נצחון האומץ, האסון העצמי וגבורת החרות של עם הפשי הרוצה להשאר הפשי ככל בחיר. צ'ירצ'יל כדרכו נתן אחסול תאור קלטי סמב הרוח של העם האנגלי :

The British nation and the British Empire, finding themselves alone, stood undismayed against disaster. No one flinched or wavered... Death and ruin have become small things compared with the shame of defeat or failure of duty. We cannot tell what lies ahead. It may be that even greater ordeals lie before us. We shall face whatever is coming to us...

לפני שובי לארץ - אסור לאמריקא :

(א) למסור למספר אנשים שם אה דעהי על המצב פה ובארץ

ומה צפוי לנו בעתיד הקרוב.

(ב) לראות בעיני מה אנו יכולים לצפות מאמריקא

בתקופת המלחמה. כל מחשבתי נחונה אך ורק לשעה המלחמה.

הדאגה המטרידה את מנוחתי היא מה יקרה אהנו הוך כדי המלחמה
שרק שני קיבוצים יהודים יוכלו בשעה המלחמה למלא תפקיד חשוב:

הישוב ויהודי אמריקא. ואם כי אני עוזב את אנגליה בהרגשה

מעודדת על תוצאות המלחמה בכזלה - אני שרוי בדאגה קשה על מה

שצפוי לנו הוך כדי המלחמה, ביחוד במדעים הקרובים. ואני רוצה

לברר מה מסוגלה ומה מוכנה יהדות אמריקא לעשות במדעים הקרובים.

אני משער שרוזוולט יבחר שוב, ויבחר ברוב גדול.

אחרי בחירתו אין לי ספק שהעזרה, שהוא מניש עכשיו לאנגליה,

תלך ותגדל בין שיכריו מלחמה על היטלר ובין לא. ואני רוצה

לדעת מהי ההרומה שיהודי אמריקא מוכנים לתרום - בשכיר עהיד

עמם הם.